Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (esimene koda)

1. märts 2016*

Riigiabi — Raskustes olevate ettevõtjate päästmine — Riigi tagatise vormis abi — Otsus, millega abi tunnistatakse siseturuga kokkusobivaks — Ametliku uurimismenetluse algatamata jätmine — Tõsised raskused — Huvitatud isikute menetlusõigused

Kohtuasjas T-79/14,

Secop GmbH, asukoht Flensburg (Saksamaa), esindajad: advokaadid U. Schnelle ja C. Aufdermauer,

hageja,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: L. Armati, T. Maxian Rusche ja R. Sauer,

kostja,

mille ese on nõue tühistada komisjoni 18. detsembri 2013. aasta otsus C(2013) 9119 final, mis käsitleb riigiabi SA.37640 – Päästmisabi ACC Compressors SpA-le – Itaalia,

ÜLDKOHUS (esimene koda),

koosseisus: president H. Kanninen, kohtunikud I. Pelikánová (ettekandja) ja E. Buttigieg,

kohtusekretär: ametnik K. Andová,

arvestades kirjalikus menetluses ja 8. septembri 2015. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust

1 ACC Compressors SpA on alates 1960. aastast majapidamises kasutatavate külmikute kompressorite tootmise ja turustamisega tegelev äriühing. Kõik selle äriühingu aktsiad kuuluvad emaettevõtjale Household Compressors Holding SpA (HCH); emaettevõtja tegutseb ainult valdusettevõtjana ning tootmisega ei tegele. ACC Compressors'il oli algselt 100% osalus äriühingu ACC Austria GmbH kapitalis ning selle äriühingu kaudu ka 100% osalus äriühingute ACC Germany GmbH ja ACC USA LLC kapitalis.

* Kohtumenetluse keel: saksa.

2 2012. aastal sattus kontsern ACC majandusraskustesse. 2012. aasta oktoobris algatati ACC Germany suhtes maksejõuetusmenetlus. 20. detsembril 2012 algatati maksejõuetusmenetlus ACC Austria suhtes. ACC Compressors tunnistati 28. juunil 2013 maksejõuetuks ning talle seati 27. augustil 2013 erakorraline haldus. HCH tunnistati maksejõuetuks 12. oktoobril 2013.

3 ACC Austria maksejõuetusmenetluse raames korraldatud enampakkumise tagajärjel sõlmisid hageja tütarettevõtja Secop Kompressoren GmbH ja Secop GmbH (nüüd Secop Austria GmbH) ning ACC Austria pankrotihaldurid 20. aprillil 2013 ACC Austria vara ostu-müügilepingu. Selle lepingu eeltingimuseks oli, et Euroopa Komisjon tunnistab tehingu siseturuga kokkusobivaks.

4 Itaalia Vabariik teatas 5. novembril 2013 komisjonile päästmisabist ACC Compressors'ile.

5 Meede, millest teatati, seisnes kuuekuulises riigi tagatises krediidiliinile, mis oli mõeldud kokku 13,6 miljoni euro suuruse likviidsusvajaduse katmiseks. See tagatis pidi võimaldama jätkata ACC Compressors'i tegevust seni, kuni koostatakse kas ümberkorraldus- või likvideerimiskava.

6 Komisjon otsustas 11. detsembri 2013. aasta otsusega jätta esitamata vastuväited ACC Austria vara omandamisele äriühingu poolt, kellest oli vahepeal saanud Secop Austria (edaspidi „koondumisotsus"); sellest tulenevalt oli täidetud 20. aprillil 2013 sõlmitud lepingu eeltingimus.

7 Komisjon otsustas 18. detsembril 2013 oma otsusega C(2013) 9119 final, mis käsitleb riigiabi SA.37640 – Päästmisabi ACC Compressors SpA-le – Itaalia (edaspidi „vaidlustatud otsus"), jätta teatatud meetmele vastuväited esitamata. Eeskätt asus ta seisukohale, et teatatud meetme näol on tegemist riigiabiga ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses, kuid see vastab tingimustele, mis võimaldavad riigiabi kui päästmisabi raskustes olevale ettevõtjale tunnistada siseturuga kokkusobivaks.

8 ACC Austria vara hulka, mille Secop Austria omandas, kuulusid eeskätt patendid, mida seni oli kasutanud ka ACC Compressors oma kompressorite tootmiseks. Saksamaa ja Itaalia kohtutes on seoses nende patentidega (edaspidi „vaidlusalused patendid") pooleli kaks kohtuvaidlust, mille poolteks on kontsern Secop ja kontsern ACC, kes on eeskätt lahkarvamusel seoses sellega, kas nende vahel on sõlmitud kehtiv litsentsileping (edaspidi „patentidega seonduvad kohtuvaidlused").

Menetlus ja poolte nõuded

9 Hageja taotles Üldkohtu kantseleisse 5. veebruaril 2014 saabunud hagiavalduses käesoleva menetluse algatamist.

10 Üldkohus (esimene koda) otsustas ettekandja-kohtuniku ettepanekul avada menetluse suulise osa ning esitas 2. mai 1991. aasta Üldkohtu kodukorra artiklis 64 ette nähtud menetlust korraldavate meetmete raames pooltele kirjalikud küsimused. Pooled vastasid küsimustele Üldkohtu poolt selleks määratud tähtaja vältel.

11 Poolte kohtukõned ja vastused Üldkohtu küsimustele kuulati ära 8. septembri 2015. aasta kohtuistungil.

12 Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada vaidlustatud otsus, ja

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

13 Komisjon muutis oma nõudeid kostja vastuse raames ning palub nüüd Üldkohtul:

— jätta hagi põhjendamatuna rahuldamata, ja

— mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

14 Hageja esitab oma tühistamisnõude toetuseks kolm väidet; neist esimese kohaselt on rikutud ELTL artiklit 296 ja olulisi menetlusnorme ning otsus on põhjendamata; neist teise kohaselt on rikutud aluslepinguid ning kolmanda kohaselt on kuritarvitatud võimu.

15 Vastates Üldkohtu esitatud kirjalikele küsimustele märkis hageja esiteks, et tema esimesest väitest tuleb aru saada nii, et selle kohaselt on ELTL artikli 108 lõiget 3 ja nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määruse (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (EÜT L 83, lk 1; ELT eriväljaanne 08/01, lk 339), artikli 4 lõiget 1 rikkudes tehtud uurimisviga.

16 Teiseks märkis hageja, et tema kolmandast väitest tuleb aru saada nii, et selle kohaselt on tehtud hindamisvead, kuivõrd komisjon ei võtnud arvesse juhtumi olulisi asjaolusid, millest ta oli teadlik või oleks pidanud olema teadlik. Hageja täpsustas lisaks kohtuistungil, et tema arvates võib selliselt ümberkvalifitseeritud esimest ja kolmandat väidet analüüsida koos.

17 Hageja esitatud väiteid analüüsitakse seega allpool eespool kirjeldatud tähenduses.

Teine väide, et on rikutud aluslepinguid

18 Teisel väitel on kolm osa; neist esimese kohaselt on rikutud ELTL artikli 107 lõike 3 punkti c, teise kohaselt ELTL artikli 108 lõikeid 2 ja 3 ning kolmanda kohaselt võrdse kohtlemise põhimõtet.

19 Esiteks tuleb analüüsida koos teise väite esimest ja teist osa. Nimelt on nende kahe osa eesmärk vaidlustada sisulisest küljest komisjoni otsus jätta algatamata ametlik uurimismenetlus.

Teise väite esimene ja teine osa, et on rikutud ELTL artikli 107 lõike 3 punkti c ja ELTL artikli 108 lõikeid 2 ja 3

20 Hageja väidab sisuliselt, et komisjon asus ekslikult seisukohale, et vaidlusalune abi on siseturuga kokkusobiv ning otsustas jätta algatamata ametliku uurimismenetluse.

21 Komisjon vaidleb hageja argumentidele vastu.

– Asjakohase kohtupraktika meeldetuletus

22 Kõigepealt olgu meenutatud, et komisjonil on kohustus algatada ametlik uurimismenetlus eeskätt siis, kui esialgse uurimismenetluse käigus saadud teavet arvesse võttes seisab ta asjaomase meetme hindamisel jätkuvalt silmitsi tõsiste raskustega. Olukorras, kus komisjon tuvastab esialgse uurimismenetluse põhjal, et asjaomase meetme kokkusobivuse osas on tekkinud kahtlusi, tuleneb see kohustus otseselt ELTL artikli 108 lõikest 3, nagu seda on kohtupraktikas tõlgendatud, ning seda kinnitab määruse nr 659/1999 artikli 4 lõige 4 koostoimes artikli 13 lõikega 1 (vt selle kohta kohtuotsus, 12.2.2008, BUPA jt *vs.* komisjon, T-289/03, EKL, EU:T:2008:29, punkt 328).

23 Vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale on ELTL artikli 108 lõikes 2 ette nähtud menetlus nimelt vältimatu, kui komisjon seisab silmitsi tõsiste raskustega selle hindamisel, kas abi on siseturuga kokkusobiv. Komisjon võib seega riikliku meetme suhtes soodsa otsuse vastuvõtmiseks piirduda ELTL artikli 108 lõike 3 kohase esialgse uurimismenetlusega üksnes juhul, kui ta jõuab selle tagajärjel

veendumusele, et nimetatud meede kas ei kujuta endast abi ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses, või – kui tegemist on abiga – et see on siseturuga kokkusobiv. Seevastu juhul, kui esialgne uurimismenetlus veenab komisjoni vastupidises või ei võimalda ületada kõiki raskusi, mis ilmnevad asjaomase meetme siseturuga kokkusobivuse hindamisel, on komisjonil kohustus küsida kõik vajalikud arvamused ja algatada selleks ELTL artikli 108 lõikes 2 ette nähtud menetlus (kohtuotsused, 15.6.1993, Matra *vs.* komisjon, C-225/91, EKL, EU:C:1993:239, punkt 33; 2.4.1998, komisjon *vs.* Sytraval ja Brink's France, C-367/95 P, EKL, EU:C:1998:154, punkt 39, ja BUPA jt *vs.* komisjon, punkt 22 eespool, EU:T:2008:29, punkt 329).

24 Komisjon peab seega juhtumi faktiliste ja õiguslike asjaolude alusel kindlaks määrama, kas abi kokkusobivuse hindamisel ilmnenud raskustest tulenevalt on vaja algatada ametlik uurimismenetlus (kohtuotsus, 19.5.1993, Cook *vs.* komisjon, C-198/91, EKL, EU:C:1993:197, punkt 30). Hindamisel tuleb kohaldada kolme kriteeriumi.

25 Esiteks piirab ELTL artikkel 108 komisjoni õigust teha esialgse uurimismenetluse tagajärjel otsus abi kokkusobivuse kohta siseturuga nii, et see on võimalik üksnes meetmete puhul, millega seoses ei ilmne tõsiseid raskusi; see kriteerium on seega välistav. Nii ei saa komisjon keelduda ametliku uurimismenetluse algatamisest muudel alustel, tuginedes näiteks kolmandate isikute huvile, menetlusökonoomia kaalutlustele või kõigile muudele otstarbekast haldusest tingitud põhjustele (kohtuotsus, 15.3.2001, Prayon-Rupel *vs.* komisjon, T-73/98, EKL, EU:T:2001:94, punkt 44).

26 Teiseks, kui komisjon seisab silmitsi tõsiste raskustega, peab ta algatama ametliku uurimismenetluse ning tal ei ole sellega seoses mingit kaalutlusõigust. Kuigi ametliku uurimismenetluse algatamise otsuse osas tal kaalutlusõigus puudub, on komisjonil siiski teatav kaalutlusruum juhtumi asjaolude uurimisel ja hindamisel, et selgitada välja, kas nendega seoses ilmnevad tõsised raskused. Vastavalt ELTL artikli 108 lõike 3 eesmärgile ja komisjonil lasuvale hea halduse kohustusele võib ta eelkõige abist teatanud riigi või kolmandate isikutega dialoogi astuda, et esialgse uurimismenetluse käigus ületada raskused, mis võivad olla ilmnenud (kohtuotsus Prayon-Rupel *vs.* komisjon, punkt 25 eespool, EU:T:2001:94, punkt 45).

27 Kolmandaks on mõiste „tõsised raskused" objektiivne mõiste. Selliseid raskusi tuleb otsida nii vaidlustatud otsuse vastuvõtmise asjaoludes kui ka selle sisus, tehes seda objektiivselt, seostades otsuse põhjendused asjaoludega, millest komisjon oli teadlik siis, kui ta tegi otsuse vaidlusaluse abi siseturuga kokkusobivuse kohta (vt kohtuotsus Prayon-Rupel *vs.* komisjon, punkt 25 eespool, EU:T:2001:94, punkt 47 ja seal viidatud kohtupraktika).

28 Käesolevas kohtuasjas asus komisjon vaidlustatud otsuses seisukohale, et vaidlusalune abi on siseturuga kokkusobiv, sest see vastab ELTL artikli 107 lõike 3 punktile c ja ühenduse suunistele raskustes olevate äriühingute päästmiseks ja ümberkorraldamiseks antava riigiabi kohta (ELT 2004, C 244, lk 2; edaspidi „suunised").

29 Sellega seoses tuleb meenutada, et ELTL artikli 107 lõige 3 annab komisjonile ulatusliku kaalutlusõiguse abi lubamiseks erandina selle artikli lõikes 1 sätestatud üldisest keelust, kui nimetatud juhtudel ilmneb riigiabi siseturuga kokkusobivuse või kokkusobimatuse hindamisel probleeme, millest tulenevalt on vaja arvesse võtta ja hinnata keerulisi majanduslikke asjaolusid ja tingimusi. Euroopa Liidu kohtu kontroll peab selles osas piirduma seega menetlusnormide ja põhjendamiskohustuse järgimise, faktide sisulise õigsuse ning ilmse hindamisvea ja võimu kuritarvitamise puudumise kontrolliga. Liidu Kohus ei saa seega asendada komisjoni majanduslikku hinnangut enda omaga. Komisjon võib kehtestada endale oma kaalutlusõiguse teostamiseks juhiseid selliste õigusaktidega nagu suunised, tingimusel, et need sisaldavad juhtnööre institutsiooni järgitava lähenemisviisi kohta ega kaldu kõrvale aluslepingu sätetest Selles kontekstis on liidu kohtu ülesanne kontrollida, kas on järgitud nõudeid, mis komisjon endale ise kehtestas (kohtuotsus, 30.1.2002, Keller ja Keller Meccanica *vs.* komisjon, T-35/99, EKL, EU:T:2002:19, punkt 77; vt selle kohta ka kohtuotsus, 1.12.2004, Kronofrance *vs.* komisjon, T-27/02, EKL, EU:T:2004:348, punkt 79 ja seal viidatud kohtupraktika).

– ACC Compressors kui väidetavalt uus äriühing

30 Hageja väidab esiteks, et ACC Austria vara müügi tagajärjel ei saa ACC Compressors vaidlusaluseid patente enam kasutada; ACC Compressors'i tuleks sellest hetkest alates käsitada eelmise äriühingu likvideerimisel tekkinud uue äriühinguna ja seega vastasutatud äriühinguna suuniste punkti 12 tähenduses. Nimelt, kuivõrd ACC Compressors ei saa kasutada vaidlusaluseid patente, ei ole tal piisavalt väljaarenenud struktuuri, et olla päästmisabikõlblik, ja eeskätt ei saa teda samastada sama nime kandnud äriühinguga, kes tootis kompressoreid alates 1960. aastast.

31 Suuniste punkt 12 on sõnastatud järgmiselt

„Käesolevate suuniste tähenduses ei ole vastasutatud äriühing päästmis- või ümberkorraldamisabikõlblik isegi sel juhul, kui tema esialgne finantsseisund on ebakindel. See kehtib näiteks selliste juhtumite korral, kui uus äriühing tekib eelmise äriühingu likvideerimisel või võtab sellise äriühingu varad üle. Põhimõtteliselt loetakse äriühingut vastasutatuks esimese 3 aasta jooksul pärast tegevuse alustamist vastavas valdkonnas. Alles pärast seda on ta päästmis- või ümberkorraldamisabikõlblik […]".

32 Suuniste punkti 12 eesmärk on ilmselgelt vältida seda, et asutatakse selline elujõuetu ettevõtja või alustatakse sellist kahjumlikku tegevust, mis sõltub algusest peale riigiabist. Sel eesmärgil on sama punkti teises lauses tehtud täpsustus mõeldud just nimelt juhuks, kui eelmise juriidilise isiku vara võõrandatakse teisele juriidilisele isikule, olgu viimane siis vastasutatud või varem olemas olev. Nii võib just selle majandusüksuse, kelle vara hulka omandatud vara äsja lisandus, sellises olukorras määratleda uue äriühinguna. Vara võõrandanud juriidilise isiku jaoks võib sellise tehingu eesmärk olla just nimelt enda päästmine.

33 Hageja väidab siiski, et sõna „näiteks" kasutamine suuniste punktis 12 viitab sellele, et ettevõtte määratlemine „uue" ettevõttena võib olla tingitud mitte ainult abisaaja poolt teise äriühingu vara ülevõtmisest, vaid samuti ka abisaaja vara üleandmisest teisele äriühingule, nagu käesolevas kohtuasjas ACC Compressors tütarettevõtja ACC Austria vara üleandmine Secop Austriale.

34 Allpool toodud põhjustel tuleb selline tõlgendus käesolevas kohtuasjas tagasi lükata.

35 Esiteks moodustasid ACC Compressors ja ACC Austria alguses ühe ja sama ettevõtja, sest need kaks äriühingut tootsid samu tooteid kahes eri käitises, kuid neil oli sama juhatus. ACC Austria tootmisvarade võõrandamine – mille eeltingimus täitus 11. detsembril 2013, kui tehti koondumisotsus (vt punktid 3 ja 6 eespool) – tingis loomulikult selle ettevõtja tegevusmahu vähenemise, sest Austria käitise tegevust see enam ei hõlmanud. Nii kuulus ettevõtjale, kellele anti 18. detsembril 2013 heakskiidetud vaidlusalust abi, üksnes ACC Compressors'i tootmisvara. Kuid on selge, et viimatinimetatu juhtis kõnealust ettevõtjat nii enne kui ka pärast kõnealust võõrandamist, ning nagu hageja möönis hagiavalduse punktis 46, jätkas ta pärast vaidlustatud otsuse võtmist kompressorite tootmist ja turustamist – tõsi küll, vähenenud mahus; kompressorite tootmine ja turustamine on selle ettevõtja traditsiooniline tegevusala. Seega oli vastupidi hageja väidetele tegemist sama ettevõtjaga kui see, kes tootis kompressoreid alates 1960. aastast.

36 Teiseks on hageja pakutud tõlgendus vastuolus suuniste punkti 12 eesmärgiga, nagu seda on kirjeldatud eespool punktis 32. Nimelt ei ole vara võõrandamise korral „vastasutatud äriühinguna" määratlemise seisukohast oluline mitte see üksus, mille moodustab võõrandajast äriühingu säiliv majandustegevus, vaid see üksus, mille moodustab omandajast äriühingu – kelle vara hulka võõrandatud vara lisandus – majandustegevus. Pealegi on tavapärane ja mõistlik see, kui raskustes ettevõtja võõrandab osa oma varast ja keskendab oma tegevuse oma tuumale – kas geograafiliselt või valdkondlikult –, et parandada oma finantsseisundi taastamise väljavaateid. Nii näeb suuniste punkt 39 ümberkorraldamisabi andmiseks tehtava ümberkorralduskava analüüsi raames sõnaselgelt ette vara

loovutamise kui konkurentsi ülemäärase moonutamise ennetusmeetme. Suuniste üldise eesmärgiga oleks vastuolus, kui vara selline müümine tingiks regulaarselt võõrandajast ettevõtjale päästmisabi andmise võimatuse.

37 Asjaolu, et ACC Compressors'i ja Secop Austria vahel on vaidlusaluste patentidega seoses pooleli kohtuvaidlused, ei muuda seda hinnangut.

38 Nimelt sai komisjon vaidlustatud otsust vastu võttes võtta arvesse ACC Compressors'i faktilist ja õiguslikku olukorda üksnes sellisena, nagu see sel hetkel oli; kõige enam sai temalt nõuda selle olukorra ettenähtava arengu arvessevõtmist ajavahemiku vältel, mil päästmisabi anti, st kuue kuu raames (vt punkt 5 eespool). Kuid nagu komisjon õigustatult märgib, kasutas ACC Compressors vaidlustatud otsuse tegemise ajal veel kompressorite tootmiseks vaidlusaluseid patente; komisjon oli kohustatud seda arvesse võtma ja miski ei viidanud sellele, et olukord võiks kuue järgmise kuu jooksul muutuda.

39 Lisaks sellele tuleb märkida, et asjaolu, et patentidega seoses toimusid kohtuvaidlused, ei olnud oluline selle hindamisel, kas vaidlusalune abi on siseturuga kokkusobiv. Tõsi, kui Secop Austria patentidega seonduvad kohtuvaidlused võidab, on võimalik, et ACC Compressors ei saa enam vaidlusaluseid patente kasutada ja peab seetõttu lõpetama ühe olulise kompressorite tüübi – nn „Kappa" kompressorite – tootmise. Kuid see sõltub ka sellest, kas ACC Compressors'il on võimalik saada pärast kohtuvaidluse võimalikku kaotamist nende patentide kohta litsents. Pealegi ei saa kohe algusest peale välistada võimalust, et ta kompenseerib „Kappa" kompressorite tootmise lõpetamist muud tüüpi kompressorite või tegevuste arendamisega. Igal juhul tuleb asuda seisukohale, et komisjoni ülesanne ei olnud püüda ette aimata vaidlustatud otsuse tegemise ajal liikmesriigi kohtutes pooleli olevate patentidega seonduvate kohtuvaidluste tulemust, asendades kohtuasju menetlevate pädevate kohtute hinnangu enda omaga.

40 Lõpetuseks tuleb tagasi lükata hageja poolt kohtuistungil esitatud argument, mille kohaselt komisjon oleks pidanud arvesse võtma asjaolu, et koondumismenetluse raames oli ACC Compressors ise möönnud, et kui Secop Austria omandab ACC Austria vara, ei saa ta kompressorite tootmist jätkata, sest ta ei saaks enam kasutada vaidlusaluseid patente.

41 Nimelt analüüsis komisjon koondumisotsuses ACC Compressors'i väiteid ja tuvastas, et eeskätt kahe osalise vahel patentidega seoses pooleliolevaid kohtuvaidlusi arvestades ei olnud välistatud nende vahel litsentsilepingu sõlmimine. Komisjon tuvastas seega juba koondumismenetluse raames, et ACC Compressors'i väited selle kohta, et tal on vaidlusaluste patentide kohta litsentsi puudumisel võimatu kompressorite tootmist jätkata, olid hüpoteetilised.

42 Neil tingimustel ei kujuta need väited endast määrava tähtsusega teavet ACC Compressors'i ja Secopi vahelise konkurentsisuhte hindamisel, nii et komisjonile ei saa ette heita seda, et ta ei võtnud neid riigiabimenetluse raames arvesse.

– Asjaolu, et vaidlusalune abi väidetavalt üksnes „lükkas vältimatu edasi"

43 Teiseks väidab hageja, et vaidlusalust abi ei oleks tohtinud anda, sest see üksnes „lükkas vältimatu edasi" suuniste punkti 72 tähenduses.

44 Suuniste punkt 72 on sõnastatud järgmiselt:

„Päästmisabi on ühekordne meede, mis on kavandatud eeskätt äriühingu tegevuse jätkamiseks piiratud ajavahemikul, mille jooksul saab hinnata äriühingu tulevikuväljavaateid. Ei saa lubada korduvaid päästmisabimeetmeid, mis ainult säilitaksid kehtiva olukorra, lükkaksid vältimatu edasi ning suunaksid majanduslikud ja sotsiaalsed probleemid teistele tõhusamatele tootjatele või teistele liikmesriikidele. Seega tuleks päästmisabi anda vaid üks kord (ühekordse abi tingimus). […]“

45 Suuniste punkti 72 kui terviku ülesehituse raames on asjaolu, et päästmisabi ei tohi kasutada lihtsalt kehtiva olukorra säilitamiseks ja vältimatu edasi lükkamiseks, seega ära toodud näitena, et õigustada samas punktis 72 ette nähtud ühekordse abi põhimõtet. Selle punkti loogika seisukohast võib asjaolu, et esimese päästmisabi andmisele järgneva kümne aasta vältel taotletakse teist päästmisabi, tõendada, et esimene abi üksnes säilitas kehtiva olukorra ja lükkas vältimatu edasi. Käesoleval juhul piisab märkusest, et esiteks on vaidlustatud otsuse punktis 38 tehtud tuvastuste kohaselt, mida hageja ei ole vaidlustanud, vaidlusaluse abi näol tegemist esimese päästmisabiga ACC Compressors'ile, ja teiseks, et hageja on piirdunud väitega, et vaidlusalune abi üksnes „lükkas vältimatu edasi“, ilma et ta oleks seda põhjendanud. Lõpetuseks, kui hageja peaks põhjendama oma väidet patentidega seonduvate kohtuvaidlustega, on eespool juba tuvastatud, et need kohtuvaidlused ei oma tähtsust selle hindamisel, kas vaidlusalune abi on siseturuga kokkusobiv.

46 Seetõttu tuleb hageja argument tagasi lükata.

– Väidetavalt saadud vana abi arvessevõtmine

47 Kolmandaks väidab hageja, et komisjon ei võtnud arvesse vaidlusaluse abi ja väidetavalt varem Cassa Integrazione kaudu antud abi kumulatiivset mõju. Hageja väitel on Cassa Integrazione osalise töötuse kindlustuskassa, mille hüvitisi komisjon käsitab riigiabina.

48 Suuniste punkt 23 on sõnastatud järgmiselt:

„Kui raskustes olev äriühing on varem saanud ebaseaduslikku abi, mille suhtes komisjon on teinud negatiivse otsuse koos tagastamisotsusega ning tagastamist ei ole toimunud vastavalt [määruse nr 659/1999] artiklile 14, võetakse samale ettevõttele päästmis- ja ümberkorraldamisabi andmise üle otsustamisel arvesse esiteks vana ja uue abi kumulatiivset mõju ning teiseks tõsiasja, et vana abi ei ole tagasi makstud.“

49 Tuleb seega märkida, et suuniste punkt 23 näeb sõnaselgelt ette vana abi ja uue päästmis- või ümberkorraldamisabi kumulatiivse mõju arvessevõtmise üksnes ebaseadusliku abi korral, mille suhtes on tehtud negatiivne otsus koos tagastamisotsusega, mida asjaomane liikmesriik ei ole veel rakendanud. Pealegi palus komisjon selle sätte alusel Itaalia ametiasutustel esitada tunnistuse, et ACC Compressors ei olnud varem saanud sellist tagastamata abi (vaidlustatud otsus, punkt 40).

50 On aga tuvastatud, et komisjon ei ole teinud negatiivset otsust hüvitiste suhtes, mida väidetavalt maksti Cassa Integrazione kaudu ja millest komisjon ei olnud enda väitel teadlik. Suuniste sõnastus ja eeskätt punkt 23 ei kohusta seega komisjoni sellist väidetavat abi arvesse võtma.

51 Seoses küsimusega, kas selline arvessevõtmine on kohustuslik olukorras, kus suunised vastavasisulist kohustust sõnaselgelt ei nimeta, tuleb märkida, et päästmisabi eriomaste tunnustega on vastuolus sellise vana abi kumulatiivse mõju arvessevõtmine, mida suuniste punktis 23 silmas ei ole peetud. Nimelt määratleb suuniste punkt 15 päästmisabi alljärgnevalt:

„Päästmisabi on oma laadilt ajutine ja tagastatav abi. Selle esmaeesmärk on hoida põdurat äriühingut pinnal seni, kuni ümberkorraldus- või likvideerimiskava on välja töötatud. Üldpõhimõtte kohaselt võimaldab päästmisabi toetada ajutiselt äriühingut, kelle finantsseisund on tõsiselt halvenenud, mis väljendub terava likviidsuskriisi või tehnilise maksevõimetusena. Selline ajutine abi peab andma aega analüüsida asjaolusid, mis olid raskuste põhjuseks, ning võimaldama välja töötada asjakohane plaan nende raskuste leevendamiseks. Päästmisabi peab olema piiratud vajaliku miinimumini. Teisisõnu, päästmisabi pakub raskustes olevale äriühingule lühiajalist kergendust, mis ei ole pikem kui kuus kuud. Abi peab olema tagastatav likviidsustoetus laenugarantiide või laenudena, mille intress on vähemalt võrreldav heas majanduslikus olukorras olevatelt äriühingutelt võetava intressiga ja eelkõige komisjoni poolt vastuvõetud viiteintressiga. Struktuurimeetmeid, mis ei vaja viivitamatut tegevust, näiteks riigi hüvitamatut ja automaatset osalust äriühingus oma vahenditega, ei saa rahastada päästmisabi kaudu.“

52 Sellest määratlusest tuleneb, et kuivõrd abikõlblikud meetmed on piiratud (laenugarantiid või laenud), kuivõrd päästmisabi on oma laadilt ajutine ja tagastatav (garantii lõpeb ja laen tuleb tagasi maksta hiljemalt kuue kuu pärast, kui selle tähtaja möödumisel ei esitada ümberkorraldus- või likvideerimiskava) ja kuivõrd see piirdub ainult meetmetega, mis on vajalikud asjaomase äriühingu lühiajaliseks tegevuse jätkamiseks, on sellise päästmisabi, nagu on vaidlusalune päästmisabi, mõju siseturul äärmiselt piiratud, nagu komisjon õigustatult märkis. Just nimelt see piiratud mõju koos päästmisabi kiireloomulisusega õigustavad seda, et komisjon kontrollib seda tavaliselt lihtsustatud korras vastavalt suuniste punktile 30, andes endast parima, et teha otsus ühe kuu jooksul, kui abi vastab teatavatele kriteeriumidele. Mis tahes võimaliku vana abi, mis on väidetavalt ebaseaduslik, kumulatiivse mõju arvessevõtmine muudaks sellest tähtajast kinnipidamise aga võimatuks ega oleks seega kooskõlas kontrolli kiireloomulisusega ja abi piiratud mõjuga konkurentsile.

53 Lisaks sellele kohustaks suuniste punktis 23 määratletud abist (st abist, mille kohta komisjon on juba teinud lõpliku negatiivse otsuse) erineva vana abi arvessevõtmine komisjoni kontrollima täiendavalt sellist vana abi, mille määratlemine abi ja ebaseadusliku abina võib olla komisjoni ja asjaomase liikmesriigi vahel vaidlusküsimus ja millega seoses tuleb vajaduse korral läbi viia eraldiseisev menetlus ning teha eraldiseisev otsus. See võiks lõppkokkuvõttes tingida kas päästmisabi andmisest keeldumise vana abi pealiskaudse kontrolli alusel, samas kui vana abi võib hiljem osutuda seaduslikuks või ilmneb, et tegemist ei ole abiga, või lükata alusetult edasi otsuse tegemist päästmisabi kohta. Selline toimimisviis osutub seega samuti kokkusobimatuks õiguskindluse põhimõttest tulenevate nõuetega.

54 Neil põhjustel tuleb asuda seisukohale, et komisjon ei ole kohustatud arvesse võtma väidetava vana abi ja päästmisabi kumulatiivset mõju, välja arvatud suuniste punktis 23 ette nähtud juhtudel.

55 Seetõttu tuleb hageja see argument põhjendamatuna tagasi lükata.

– ACC Compressors'i väidetava kahjumliku müügi arvesevõtmine

56 Neljandaks on hageja seisukohal, et komisjon oleks pidanud arvesse võtma ohtu, et vaidlusalune abi võib võimaldada ACC Compressors'il jätkata kahjumliku müügi poliitikat, mida ta väidetavalt alates 2013. aastast järgis.

57 Sellega seoses piisab, kui märkida, et hageja piirdub ACC Compressors'i väidetavale kahjumliku müügi poliitikale viitamisega, oma väidet seejuures selgitamata ja seda toetavaid tõendeid esitamata. Neil asjaoludel tuleb see hageja argument tagasi lükata.

– Komisjoni esitatud arvutustehted

58 Viiendaks väidab hageja hagiavalduses, et arvutustehted, mis komisjon esitas vaidlusaluse abi siseturuga kokkusobivuse hindamise raames, olid ekslikud ja temale arusaamatud, sest tal ei olnud võimalust tutvuda toimikuga.

59 Arvestades sellega, et hageja loobus sellest etteheitest Üldkohtu kirjalikele küsimustele antud vastuses, võttes arvesse komisjoni poolt kostja vastuses esitatud selgitusi, on selle väite kohta seisukoha võtmise vajadus ära langenud.

60 Kuivõrd kõik teise väite esimese ja teise osa raames esitatud etteheited tuleb tagasi lükata, tuleb tagasi lükata need kaks osa tervikuna.

Teise väite kolmas osa, et on rikutud võrdse kohtlemise põhimõtet

61 Hageja märgib, et talle ei antud ACC Compressors'i huvides algatatud riigiabimenetluse raames võimalust esitada oma seisukoht, et vaielda vastu ACC Compressors'ile vaidlusaluse abi andmisele ametliku uurimismenetluse raames, mis oleks võidud algatada. Seevastu olevat ACC Compressors'il olnud koondumismenetluse raames võimalik vaielda vastu ACC Austria vara ostmisele Secop Austria poolt. Hageja on seisukohal, et tegemist on võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumisega, sest kontserni ACC ja kontserni Secop konkurentsisuhet tuli analüüsida mõlema menetluse raames.

62 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt nõuab võrdse kohtlemise põhimõte kui liidu õiguse üldpõhimõte, et sarnaseid olukordi ei koheldaks erinevalt ja erinevaid olukordi ei koheldaks ühtemoodi, välja arvatud juhul, kui selline kohtlemine on objektiivselt põhjendatud (vt kohtuotsus, 16.12.2008, Arcelor Atlantique et Lorraine jt, C-127/07, EKL, EU:C:2008:728, punkt 23 ja seal viidatud kohtupraktika).

63 Sellega seoses tuleb esiteks tuvastada, et nii riigiabimenetluses kui ka koondumismenetluses ei ole asjaomaste ettevõtjate konkurentidel mingit õigust sellele, et komisjon nad omal algatusel menetlusse kaasab; seda eeskätt menetluse esimeses etapis, mille raames komisjon annab esialgse hinnangu kas kõnealusele abile või koondumisele, millest on teatatud.

64 Esiteks tuleb riigiabi valdkonnas väljakujunenud kohtupraktika kohaselt eristada esiteks ELTL artikli 108 lõikes 3 sätestatud abi esialgse uurimise etappi, mille eesmärk on vaid võimaldada komisjonil kujundada esialgne arvamus asjaomase abi osalise või täieliku kokkusobivuse kohta, ja teiseks sama artikli lõikes 2 nimetatud uurimise etappi. Ainult viimati nimetatud etapi raames, mis peab võimaldama komisjonil hankida juhtumi kõigi asjaolude kohta täieliku teabe, näeb Euroopa Liidu toimimise leping ette komisjoni kohustuse küsida asjassepuutuvatelt isikutelt selgitusi (kohtuotsused, Cook *vs.* komisjon, punkt 24 eespool, EU:C:1993:197, punkt 22; komisjon *vs.* Sytraval ja Brink's France, punkt 23 eespool, EU:C:1998:154, punkt 38, ja 13.12.2005, komisjon *vs.* Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, C-78/03 P, EKL, EU:C:2005:761, punkt 34). Sellest tuleneb, et ühelgi huvitatud isikul peale asjaomase liikmesriigi, sealhulgas abisaaja konkurentidel (nagu hageja käesolevas kohtuasjas) ei ole mingit õigust sellele, et ta kaasatakse menetlusse esialgse uurimise etapis.

65 Teiseks näeb koondumiste valdkonnas nõukogu 20. jaanuari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 139/2004 kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle (ELT L 24, lk 1; ELT eriväljaanne 08/03, lk 40; edaspidi „ühinemismäärus") artikli 18 lõige 4, mida on täpsustatud komisjoni 21. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 802/2004, millega rakendatakse nõukogu määrust (EÜ) nr 139/2004 kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle (ELT L 133, lk 1; ELT eriväljaanne 08/03, lk 88), artikli 11 punktis c ette, et komisjon võib omal algatusel ära kuulata teisi füüsilisi või juriidilisi

isikuid peale teate esitajate ja muude kavandatava koondumise osaliste, kuid on selleks kohustatud vaid topelttingimusel, et neil isikutel on piisav huvi ja nad esitavad vastavasisulise taotluse (vt selle kohta kohtuotsus, 27.11.1997, Kaysersberg *vs.* komisjon, T-290/94, EKL, EU:T:1997:186, punktid 108 ja 109).

66 Teiseks tuleb seevastu märkida, et ACC Compressors'i puhul ei olnud koondumismenetluse raames tegemist mitte ainult Secop Austria kui koondumisest teatanud ettevõtja konkurendi, vaid ka „muu asjaomase osalisega" määruse nr 802/2004 artikli 11 punkti b tähenduses, sest ACC Compressors tuli ACC Austria – kelle kogu vara kavatseti müüa – emaettevõtjana samastada selle vara müüjaga ning ta oli seega kavandatava koondumise osaline. Asjaomastel osalistel on aga ühinemismääruse artikli 18 lõike 1 lõpus sätestatu kohaselt erinevalt konkurentidest õigus teha teatavaks oma seisukohad igas menetluse etapis, sealhulgas esialgse uurimise etapis (vt selle kohta kohtuotsused, 24.3.1994, Air France *vs.* komisjon, T-3/93, EKL, EU:T:1994:36, punkt 81, ja 20.11.2002, Lagardère ja Canal+ *vs.* komisjon, T-251/00, EKL, EU:T:2002:278, punktid 93 ja 94).

67 Seetõttu tuleb tuvastada, et hageja olukord oli riigiabimenetluse raames, mille tulemusel võeti vastu vaidlustatud otsus, erinev ACC Compressors'i olukorrast koondumismenetluse raames, mille tulemusel võeti vastu koondumisotsus, sest ACC Compressors'il oli õigus olla ära kuulatud enne viimati nimetatud otsuse tegemist. Seega ei kujuta endast võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumist asjaolu, et komisjon ei andnud enne vaidlustatud otsuse tegemist hagejale võimalust esitada oma seisukoht.

68 Seetõttu tuleb teise väite kolmas osa tagasi lükata ja sellest tulenevalt tagasi lükata teine väide tervikuna.

Ümberkvalifitseeritud esimene ja kolmas väide, et on tehtud uurimis- ja hindamisvead

69 Hageja heidab komisjonile selles osas ette, et ta ei võtnud arvesse koondumisotsuses sisalduvat teavet (vt punkt 6 eespool), mis oli ometigi asjakohane ja oluline vaidlusaluse abi siseturuga kokkusobivuse hindamisel, ja seda, et ta rahuldus selles osas teabega, mille olid esitanud Itaalia ametiasutused ja ACC Compressors kui abisaaja. Eeskätt oleks komisjon pidanud arvesse võtma asjaolu, et ACC Compressors oli koondumismenetluse raames märkinud, et kui ta ei saa vaidlusaluste patentide kohta litsentsi, ei ole tal enam võimalik jätkata oma tegevust majapidamises kasutatavate külmikute kompressorite turul (vt punkt 40 eespool).

70 Komisjon vaidleb nendele hageja argumentidele vastu.

71 Kohe sissejuhatuseks tuleb märkida, et komisjon ei vaidlusta asjaolusid, millele hageja oma esimese väite raames viitab, see tähendab seda, et ta ei võtnud käesoleva riigiabi juhtumi raames arvesse teavet, mis ta oli kogunud menetluse raames, mille tulemusel tehti koondumisotsus. Pooled on seega lahkarvamusel üksnes kahes küsimuses: esiteks, kas komisjonil oli õigus (ja isegi kohustus) seda teavet arvesse võtta ja teiseks, kas see teave oli vaidlusaluse abi siseturuga kokkusobivuse hindamisel oluline.

Komisjoni uurimiskohustuse ulatus esialgse uurimise etapis

72 Kuivõrd ümberkvalifitseeritud esimese väite kohaselt tehti uurimisviga, tuleb alustuseks piiritleda komisjoni uurimiskohustuse ulatus esialgse uurimise etapis.

73 Nagu sai meenutatud eespool punktis 64, on ELTL artikli 108 lõikes 3 ette nähtud abi esialgse uurimise etapi eesmärk vaid võimaldada komisjonil kujundada esialgne arvamus teatatud kavandatava abi osalise või täieliku kokkusobivuse kohta aluslepinguga.

74 Väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb samuti, et asjaomane liikmesriik peab selleks, et saada erandina aluslepingu sätetest heakskiit uuele või muudetud abile, esitama ELL artikli 4 lõikes 3 ette nähtud komisjoniga koostöö tegemise kohustusest tulenevalt kogu teabe, mis võimaldab sel

institutsioonil kontrollida, kas erandi tegemise tingimused on täidetud (kohtuotsused, 28.4.1993, Itaalia *vs.* komisjon, C-364/90, EKL, EU:C:1993:157, punkt 20; 6.4.2006, Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke *vs.* komisjon, T-17/03, EKL, EU:T:2006:109, punkt 48, ja 12.9.2007, Olympiaki Aeroporia Ypiresies *vs.* komisjon, T-68/03, EKL, EU:T:2007:253, punkt 36).

75 Eespool nimetatud menetluskohustusi on pealegi esialgse uurimismenetlusega seoses korratud ja täpsustatud määruse nr 659/1999 artikli 2 lõikes 2 ning artikli 5 lõigetes 1 ja 2.

76 Sellest tuleneb, et esialgse uurimismenetluse raames võib komisjon põhimõtteliselt rahulduda teabega, mille on esitanud asjaomane liikmesriik, – mõnikord komisjoni täiendava nõude alusel (kohtuotsus, 15.6.2005, Regione autonoma della Sardegna *vs.* komisjon, T-171/02, EKL, EU:T:2005:219, punktid 40 ja 41) – ning ta ei ole kohustatud omal algatusel uurima kõiki asjaolusid, kui teatanud liikmesriigi esitatud teave võimaldab tal jõuda esialgse uurimise tulemusel veendumusele, et asjaomane meede kas ei kujuta endast abi ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses, või – kui tegemist on abiga – et see on siseturuga kokkusobiv (vt viidatud kohtupraktika, punkt 23 eespool).

77 Pealegi, kui hiljem peaks ilmnema, et asjaomase liikmesriigi esitatud teave oli olulistes küsimustes niivõrd puudulik või ekslik, et osutub vääraks komisjoni hinnang, et abi (nagu seda tegelikult rakendati) on siseturuga kooskõlas, oleks tegemist teatamata uue abiga, mis on seetõttu ebaseadustlik määruse nr 659/1999 artikli 1 punkti f tähenduses, ning see õigustaks uue menetluse algatamist komisjoni poolt (vt selle kohta kohtuotsus, 20.9.2011, Regione autonoma della Sardegna jt *vs.* komisjon, T-394/08, T-408/08, T-453/08 ja T-454/08, EKL, EU:T:2011:493, punktid 177–180).

78 Nagu nähtub eespool punktides 37 ja 39 esitatud kaalutlustest, ei mõjutanud käesolevas kohtuasjas asjaolu, et ACC Compressors'i ja Secop Austria vahel olid pooleli kohtuvaidlused seoses vaidlusaluste patentidega, hinnangut vaidlusaluse abi kokkusobivusele siseturuga. Seetõttu ei olnud komisjon kuidagi kohustatud võtma arvesse ACC Compressors'i sellekohaseid väiteid, mis ta esitas koondumismenetluse raames.

Komisjonile kehtiv keeld kasutada koondumismenetluse raames kogutud teavet muul otstarbel

79 Lisaks sellele näeb ühinemismääruse artikli 17 lõige 1 ette, et määruse kohaldamisel saadud teavet kasutatakse üksnes asjakohase taotluse, uurimise või ärakuulamise eesmärgil.

80 See säte keelab komisjonil põhimõtteliselt kasutada riigiabimenetluse raames teavet, mis oli talle edastatud koondumismenetluse raames.

81 Hageja väidab siiski, et Euroopa Kohtu praktikas on ühinemismääruse artikli 17 kohaldamisala piiratud, sest juhul, kui komisjoni käsutusse satub konkurentsiõiguse alase menetluse raames kogemata muude konkurentsieeskirjade rikkumisele viitav teave, võib ta algatada teise menetluse, et kontrollida selle teabe õigsust või seda täiendada, nõudes eeskätt välja samad dokumendid ja kasutades neid tõendina.

82 Sellega seoses tuleb märkida, et kuigi koondumismenetluse raames kogutud teavet ei saa otse kasutada tõendina menetluse raames, mis ei kuulu selle määruse kohaldamisalasse, kujutab see endast siiski kaudset tõendit, mida võib vajaduse korral arvesse võtta, põhjendamaks menetluse algatamist mõnel muul õiguslikul alusel (vt analoogia alusel seoses hüpoteesiga, kus liikmesriigi konkurentsiamet kasutab liidu tasandi keelatud kokkulepete menetluse raames kogutud teavet (kohtuotsused, 17.10.1989, Dow Benelux *vs.* komisjon, 85/87, EKL, EU:C:1989:379, punktid 18–20, ja 16.7.1992, Asociación Española de Banca Privada jt, C-67/91, EKL, EU:C:1992:330, punktid 39 ja 55).

83 Käesolevas kohtuasjas ei heida hageja komisjonile ette mitte seda, et ta jättis koondumismenetluse raames kogutud teabe alusel algatamata riigiabimenetluse, vaid seda, et ta ei võtnud seda teavet arvesse juba poolelioleva riigiabimenetluse raames. Sellega arvestades tuleb asuda seisukohale, et

eespool punktis 82 viidatud kohtupraktika kohaselt oli komisjonil riigiabimenetluse raames vähemalt õigus nõuda sellise teabe või dokumentide esitamist, mis said talle teatavaks koondumismenetluse raames, kui see teave või dokumendid olid kõnealuse abi kontrollimise seisukohast olulised.

84 Hageja väidab lisaks liidu kohtute eri otsustele tuginedes, et ühinemismääruse artikli 17 lõikes 1 ette nähtud keelust võib teha erandi, kui komisjoni läbiviidavad eri menetlused on omavahel seotud. Käesolevas kohtuasjas tuleneb koondumismenetluse ja riigiabimenetluse seotus kontserni HCH ümberkorraldamisest, endise äriühingu ACC Austria vara müügist ja sellest ACC Compressors'i jaoks tulenevatest tagajärgedest.

85 Sellega seoses tuleneb kohtupraktikast, et komisjon peab põhimõtteliselt vältima ebakõlasid, mis võivad esile kerkida liidu õiguse eri sätete rakendamisel. Komisjoni selline kohustus järgida riigiabi käsitlevate aluslepingu sätete ja muude aluslepingu sätete ühtsust on eriti oluline juhul, kui nende muude sätete eesmärk on samuti moonutamata konkurents siseturul (vt kohtuotsus, 31.1.2001, RJB Mining *vs* komisjon., T-156/98, EKL, EU:T:2001:29, punkt 112 ja seal viidatud kohtupraktika).

86 Sellest tuleneb eeskätt, et tehes otsust abi kokkusobivuse kohta siseturuga, ei saa komisjon eirata ohtu, et konkreetsed ettevõtjad kahjustavad siseturul konkurentsi (kohtuotsus RJB Mining *vs.* komisjon, punkt 85 eespool, EU:T:2001:29, punkt 113). Analoogia alusel tuleb asuda seisukohale, et tehes otsust riigiabi kokkusobivuse kohta, peab komisjon arvesse võtma sellise koondumise tagajärgi, mida ta parasjagu hindab ühe teise menetluse raames, kui selle koondumise tingimused mõjutavad hinnangut sellele, kuivõrd kõnealune abi võib kahjustada konkurentsi. Komisjon võib sellisel juhul olla kohustatud esitama asjaomasele liikmesriigile küsimuse, et võtta kõnealust teavet arvesse riigiabimenetluse raames.

87 Kuid arvestades sellega, et patentidega seonduvad kohtuvaidlused ei ole olulised vaidlusaluse abi siseturuga kokkusobivuse hindamisel (vt punktid 37 ja 39 eespool), ei esinenud käesolevas kohtuasjas sellist kohustust.

88 Sellest nähtub, et ümberkvalifitseeritud esimene ja teine väide tuleb tagasi lükata.

89 Kuna hageja kõik väited tuleb tagasi lükata, tuleb hagi tervikuna jätta rahuldamata.

Kohtukulud

90 Üldkohtu kodukorra artikli 134 lõike 1 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna kohtuotsus on tehtud hageja kahjuks, tuleb kohtukulud vastavalt komisjoni nõuetele välja mõista hagejalt.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (esimene koda)

otsustab:

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja Secop GmbH-lt.

Kanninen Pelikánová Buttigieg

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 1. märtsil 2016 Luxembourgis.

Allkirjad

Sisukord

Vaidluse taust 1

Menetlus ja poolte nõuded 2

Õiguslik käsitlus 3

Teine väide, et on rikutud aluslepinguid 3

Teise väite esimene ja teine osa, et on rikutud ELTL artikli 107 lõike 3 punkti c ja ELTL artikli 108 lõikeid 2 ja 3 3

– Asjakohase kohtupraktika meeldetuletus 3

– ACC Compressors kui väidetavalt uus äriühing 5

– Asjaolu, et vaidlusalune abi väidetavalt üksnes „lükkas vältimatu edasi“ 6

– Väidetavalt saadud vana abi arvessevõtmine 7

– ACC Compressors'i väidetava kahjumliku müügi arvese võtmine 9

– Komisjoni esitatud arvutustehted 9

Teise väite kolmas osa, et on rikutud võrdse kohtlemise põhimõtet 9

Ümberkvalifitseeritud esimene ja kolmas väide, et on tehtud uurimis- ja hindamisvead 10

Komisjoni uurimiskohustuse ulatus esialgse uurimise etapis 10

Komisjonile kehtiv keeld kasutada koondumismenetluse raames kogutud teavet muul otstarbel 11

Kohtukulud 12